

[Skrumsager Skau]

som Tingets medlemmer bør interessere sig for, og hvis befolkning vi må hjælpe både holdningsmæssigt og økonomisk for at sikre menneskerettighederne.

Mellemamerika har interesse for os, men jeg synes, at forslagsstillernes betragtninger er for snævre, når kun Nicaragua med det meget om diskuterede sandinistiske styre, som tilsidesætter demokratiet og i allerhøjeste grad menneskerettighederne, bliver midtpunktet, som det gør i forslagene. Under Arias' formandskab har de fem centralamerikanske statsledere på ny fremlagt en plan, som drejer sig om fred, om amnesti, om stop for udenlandsk indblanding og om gennemførelse af det, vi i Vesten forstår ved ægte demokratiske tilstande. Denne plan skulle allerede have været gennemført ved aftalen pr. 5. november 1987, som udenrigsministeren allerede har omtalt.

Jeg føler, at det er vigtigt her at give fuld støtte til Arias' freds- og frihedsplan for hele befolkningen i Nicaragua og til, at freds- og frihedsplanens punkter bliver overholdt både af udlandet og af det nuværende styre i Nicaragua. Denne støtte er jo allerede fulgt op af både EF og De Forenede Nationer, og jeg kan se, at Jyllands-Posten for i går refererer, at Oscar Arias udtrykker dyb skuffelse over, at Nicaraguas regering igen har afvist våbenhvileudspillet.

Forslaget om at øge støtten til mindst 100 mio. kr. har udenrigsministeren på udmærket måde redegjort for, og han har oplyst, at Danmark allerede yder et beløb, der ligger over de 100 mio. kr.

Både hr. Riishøj og hr. Hans Hækkerup gør opmærksom på, at Norge og Sverige selvstændigt yder flere kroner og øre, end vi gør fra dansk side, og jeg føler da, det er interessant, at de trækker sådan nogle ting frem her oven på den forespørgselsdebat, vi lige har haft, idet Norge jo har helt andre synspunkter vedrørende afspændingen i det nordiske område, men det kan da godt være, at vi dér skal følge Norge, og så kan vi jo diskutere dette område lidt nærmere.

Som der allerede er blevet redegjort for, er Nicaragua på ingen måde blevet forfordelt. Landet har fået en væsentlig del af den danske ulandsbistand, især i forhold til de andre mellemamerikanske lande, og Nicaragua er jo ikke det fattigste land i verden. Jeg føler trang til at sige, at vores ulandsstøtte hovedsagelig skal an-

vendes til fremme af den økonomiske og demokratiske proces for verdens befolkning, herunder selvfølgelig også for flygtninge, hvis menneskerettigheder er overtrådt, og ikke til, som vi her ser, snævre politiske markeringer.

Vedrørende forslaget om en eventuel dansk bistandsmission og ambassade i Nicaragua vil jeg henvise til, at det klart statsretligt er regeringen, der afgør, hvilke ambassader m.v. regeringen vurderer er nødvendige for at løse de opgaver, som er blevet pålagt regeringen.

Venstre kan derfor ikke give tilslutning til de to forslag. Vi føler, at de er udtryk for billige politiske manifestationer og markeringer uden egentlig relation til virkeligheden, som også Kristeligt Dagblad skriver i en leder i går. Men vi håber selvfølgelig, at vi i udvalgsarbejdet kan tale åbent om, hvordan vi bedst tilgodeser det generelle – og herunder selvfølgelig Centralamerikas – behov for fremme af freds- og frihedsprocessen i dette område som i mange andre områder, og jeg føler trang til at sige, at jeg håber, vi kan gennemføre det i et bredt samarbejde.

Jørgen Estrup (RV):

Det er egentlig en lidt underlig debat. Udenrigsministeren startede med at sige – og han blev kraftigt sekunderet af regeringspartierne ordførere – at man var enige om at støtte fredsinitiativet. Man mente, at man allerede havde øget bistandsmidlerne, sådan som det var ønsket i B 38, og man var da ikke uvillig til at overveje oprettelsen af en mission i Centralamerika og måske oven i købet en bistandsmission i Nicaragua.

Alligevel fik vi nogle meget knubbede ord med på vejen, oven i købet blev der snakket om, at der her blev brudt med traditioner og mange andre ting. Jeg synes egentlig, det er ganske rammende for det, der nok ligger bagved, nemlig at man fra regeringens side føler, at man nu ikke længere kan få lov til at føre en politik på dette område, som vi andre i høj grad har følt har haft politiske undertoner.

Jeg synes, vi skal starte med indledningsvis at konstatere, at fredsprocessen støtter vi alle sammen, og at den nu er inde i en positiv udvikling, der gør, at vi kan håbe på, at de tre ingredienser, som er vigtige, nemlig at selve planen bliver overholdt, at USA nedtrapper og fjerner sin støtte til contraaktiviteten, og at Nicaragua selv